

Hogere dopaminesynthesecapaciteit bij gokverslaving

ARTIKEL

LITERATUUR

- Holst RJ van, Sescousse G, Janssen LK, Janssen M, Berry AS, Jagust WJ, Cools R. Increased striatal dopamine synthesis capacity in gambling addiction. *Biol Psychiatry* 2017; doi: 10.1016/j.biopsych.2017.06.010.

AUTEUR

RUTH VAN HOLST

E-mail: ruthvan.holst@gmail.com

Waarom dit onderzoek?

Verstoringen in de dopaminehuishouding zouden een belangrijke rol in de pathofysiologie van gokverslaving spelen, maar directe evidentie voor deze hypothese ontbreekt.

Onderzoeksvraag

Wij onderzochten of mensen met een gokverslaving in vergelijking met mensen zonder gokverslaving een verhoogde dopaminesynthesecapaciteit in het striatum vertoonden.

Hoe werd dit onderzocht?

Bij 13 mensen met gokverslaving en 15 zonder deze verslaving werd dynamische ¹⁸F-fluorodihydroxyfenylalanine-positronemissietomografie (¹⁸F-DOPA-PET-scan) verricht om de dopaminesynthesecapaciteit in het striatum vast te stellen. Daarnaast werden er vragenlijsten afgenomen om de ernst van de gokproblematiek en verstoorde gedachten over gokken in kaart te brengen.

Belangrijkste resultaten

In vergelijking met mensen zonder gokverslaving hadden degenen met een gokverslaving een hogere dopaminesynthesecapaciteit in het striatum. De waardes waren significant hoger voor mensen met gokverslaving in de staart van de caudatus (16% hoger), dorsale putamen (18% hoger) en in het ventrale deel van het striatum (17% hoger). Daarnaast bleek er een significante correlatie tussen hoeveel verstoorde gedachten gokverslaafden hadden over het gokken en de dopaminesynthesecapaciteit in het dorsale deel van het striatum. Dus hoe meer verstoorde gedachten over gokken mensen met gokverslaving hadden, hoe hoger de dopaminesynthesecapaciteit in het dorsale deel van het striatum was.

Consequenties voor de toekomst

Naast verhoogde dopaminesynthesecapaciteit bij gokverslaving vonden wij dat verhoogde dopaminesynthese samenhangt met meer verstoorde gedachten over gokken. Verstoorde gedachten over gokken is een bekend symptoom van gokverslaving en is in verband gebracht met ernstigere gokproblemen, langer gokken en slechtere behandeluitkomsten. Onze bevindingen ondersteunen dus de hypothese dat dopamine een rol speelt in de pathofysiologie van gokverslaving. Therapeutisch gezien zouden onze resultaten geïnterpreteerd kunnen worden als aanwijzing dat het verminderen van dopamine in het striatum heilzaam zou kunnen zijn. Echter, klinische studies met dopaminerge medicatie hebben nog geen overtuigende resultaten geboekt en meer onderzoek is nodig om vast te stellen of en hoe dopaminergische medicatie zouden kunnen worden ingezet om gokverslaving te behandelen. Onze bevindingen gelden een kleine groep mannelijke proefpersonen, dus vervolgonderzoek zou moeten vaststellen of deze bevindingen ook in grotere aantallen mannen en vrouwen standhouden.